

داروهای محرک، کشنده و سرطان‌زا

تاکنون هشدارهای بسیاری از سوی جامعه پزشکی کشور نسبت به مصرف داروهای محرک جنسی داده شده است. داروهایی که می‌توانند عوارض جسمی جبران‌ناپذیری چون سکنه‌های قلبی و مغزی، تنگی نفس، نابینایی ناگهانی، بالا رفتن فشارخون و مرگ‌های ناگهانی را به همراه داشته باشند.

جام جم آنلاین: تاکنون هشدارهای بسیاری از سوی جامعه پزشکی کشور نسبت به مصرف داروهای محرک جنسی داده شده است. داروهایی که می‌توانند عوارض جسمی جبران‌ناپذیری چون سکنه‌های قلبی و مغزی، تنگی نفس، نابینایی ناگهانی، بالا رفتن فشارخون و مرگ‌های ناگهانی را به همراه داشته باشند.

البته با وجود مطرح شدن مکرر این هشدارها به نظر می‌رسد با تداوم این تبلیغات و تمایل به استفاده از این داروها، خطرات ذکر شده همچنان برخی از افراد را تهدید می‌کند.

البته نمی‌توان منکر شد که برای درمان ناتوانی‌های جنسی آزاردهنده در مردان و زنان، با پیشرفت‌های علمی و دارویی راه‌های درمان خوبی پیدا شده است، اما نکته اینجاست که مصرف دارو برای حل این نوع اختلالات، با توجه به حساسیت مساله و ابعاد روحی و روانی مشکلات جنسی، باید تحت نظر یک پزشک متخصص صورت بگیرد.

دکتر امیر ایجادی، متخصص اورولوژی و جراح کلیه در گفت‌وگو با «جام‌جم» می‌گوید: بسیاری از کسانی که به مصرف داروهای محرک جنسی از طریق تبلیغات و بدون مشاوره پزشک متخصص روی می‌آورند، نه تنها از مصرف این داروها سود نمی‌برند، بلکه با عوارض و مشکلات جسمی تازه‌ای مواجه می‌شوند که برخی از آنها بسیار خطرناک هستند.

وی تاکید می‌کند: استفاده از داروهای جنسی تبلیغی به دلیل این‌که در بسیاری موارد سازنده‌های نامعلوم و نامشخص دارند، مشکل‌ساز بوده و می‌تواند سلامت افراد را دچار اختلال کند بنابراین قبل از استفاده از این داروها باید مشکل بیمار توسط پزشک بررسی و سپس نسبت به تجویز دارو اقدام شود.

مشکل از کجاست؟

متخصصان اورولوژی تاکید می‌کنند که برای یافتن بهترین راه درمان ناتوانی‌های جنسی، ابتدا باید تشخیص داد که این ناتوانی از چه نوعی است، یعنی از نوع اولیه یا ثانویه است. مردانی که ناتوانی جنسی از نوع اولیه دارند، توانایی کافی برای انجام یک رابطه جنسی را به طور مطلوب ندارند؛ این نوع ناتوانی بیشتر دلایل روانی و اضطرابی دارد و درمان آن به مشاوره‌های روان‌شناسی وابسته است.

اورولوژیست‌ها معتقدند که دسته بزرگی از ناتوانی‌های جنسی که به طور تدریجی هم ایجاد می‌شود، به وجود بیماری‌های زمینه‌ای در شخص برمی‌گردد.

براساس تحقیقات پزشکی 70 درصد از ناتوانی‌های جنسی از عواقب ابتلای افراد به دیابت، بیماری‌های کلیه، سفت‌شدگی بافت‌ها، اختلالات غدد، فشار خون بالا و همچنین بیماری‌های اعصاب باز می‌گردد.

یافته‌ها نشان می‌دهد که بین 50 تا 60 درصد افراد مبتلا به دیابت دچار ناتوانی جنسی هستند. در چنین مواردی هم باید به جای بهره‌گیری از داروهای محرک جنسی، به دنبال درمان‌های تخصصی برای بیماری‌های زمینه‌ای بود.

دکتر ایجادی نیز با تاکید بر مصرف سیگار و برخی مواد مخدر به عنوان کاهش‌دهنده قوای جنسی می‌گوید: برخی از داروهایی که برای درمان فشار خون، زخم معده، افسردگی، سرطان پروستات یا حتی برای جلوگیری از طاسی و کمک به رژیم‌های غذایی استفاده می‌شود، ممکن است عوارض جانبی مثل ناتوانی جنسی داشته باشد. در این موارد ناتوانی جنسی فقط تا زمان مصرف این داروها ادامه خواهد داشت. حتی برخی اعمال جراحی بر روی نخاع، پروستات، مثانه و لگن نیز ممکن است به ناتوانی جنسی منتهی شود که درمان خاص خود را می‌طلبد.

عوارض قلبی مرگ‌آور

به گفته دکتر ایجادی، داروهای محرک جنسی تبلیغی نه تنها روی سیستم قلب و عروق اثر می‌کند، بلکه برای کسانی که عوارض قلبی

دارند، کشنده است.

وي تاکيد کرد: سردرد شديد، التهاب در عصب بينايي و در مواردی کوري از عوارض مصرف داروهای تبليغي (گروه ويآگرا) است و بدیهی است مردان باید پیش از استفاده از هر نوع داروي محرک جنسي با متخصص قلب و عروق مشاوه کنند.

داروهای محرک هورموني سرطانزا

دکتر ايجادي با نفي استفاده از داروهای محرک جنسي هورموني، ميافزايد: بسياری از مردان بر اين باورند که پايينبودن هورمون جنسي مردانه (تستوسترون) در آنها مهمترين دليل ابتلا به ناتواني جنسي است، اما ورود هورمون اضافي در مرداني که مشکل هورموني ندارند نه تنها به بروز عوارض ناشناخته‌اي در ارگان‌های بدن از جمله بافت عضلاني منجر مي‌شود، بلکه تستوسترون اضافي مي‌تواند فعال شدن کانون‌های خفته سرطان پروستات را در مردان فعال کند.

وي با تاکيد بر اين که داروهای محرک جنسي نمي‌تواند در افزايش رشد دستگاه تناسلي موثر باشد، ميافزايد: داروهای محرک هورموني مي‌تواند به بزرگ شدن ضايعات ريز روده منجر شده و ايجاد تومور کنند.

رفتار درماني، ارجح بر دارودرماني

متخصصان اورولوژی تاکيد مي‌کنند در بسياری موارد رفتار درماني براي کسانی که مبتلا به ناتواني جنسي هستند، بر دارو درماني ارجحيت دارد، چراکه آمارها نشان مي‌دهد حدود 10 تا 20 درصد از ناتواني‌های جنسي نتيجه مستقيم بعضي مشکلات رواني مثل کمبود اعتماد به نفس، افسردگی و به خصوص استرس و اضطراب است. همچنين جراحی و تزريق داروها در اکثر موارد به علت تاثيرات نامطلوب رواني توصيه نمي‌شود.

اين متخصصان مي‌گویند؛ خستگی و بي‌حوصلگی، مشکلات زناشويي يا تفکرات منفي نسبت به همسر مي‌تواند به بروز ناتواني منتهي شود.

ناتواني‌های جنسي که از مشکلات رواني ناشي مي‌شود معمولاً موقتي هستند و فقط تا زماني وجود دارند که آن مشکل رواني نیز در فرد وجود داشته باشد.

پونه شیرازي - گروه سلامت